fotbal

CORNEL DRĂGUȘIN: „UNDER 21?, O ANTICAMERĂ ÎNCĂPĂTOARE A ECHIPEI DE TINERET!"

— Tovarășe Drăgușin, împreună cu antrenorul Emerich Jenei, ați fost investiți de curînd și cu sarcina pregătirii unui lot național cu prag maxim de vîrstă — 21 de ani. Această echipă, botezată după norme universale, „under 21", reprezintă un eșalon inedit în fotbalul nostru. Care a fost rațiunea închegării lui?

— Ideea este veche, dar ea s-a „legiferat" în luna noiembrie, printr-o hotărîre a Biroului federal, la inițiativa sectorului-tineret din cadrul acestui organism. Au precumpănit doi factori în elaborarea acestei măsuri: cooptarea în circuitul de jocuri internaționale (asigurîndu-i-se continuitatea), a generației de juniori care nu se mai poate integra în limitele de vîrstă pretinse de U.E.F.A.; menținerea unui rezervor permanent cu jucători apți, în slujba formației de mai mare anvergură, „under 23".

— Un fel de „tineret-rezerve" pentru echipa națională de tineret?

— Aceasta ar fi ideea, din moment ce componenți ai echipei de tineret, accidentați, ca Dumitriu IV și Sătmăreanu II pot fi rodați în vederea retitularizării la echipa „mare".

— În fotbalul internațional există inițiative similare?

— Italia, Cehoslovacia, Polonia și R.D. Germană au experimentat mai de mult acest sistem capabil să facă prozeliți. Consolidarea și extinderea lui va impune și competiții adecvate. Se pare că turneul de la Viareggio (23.II.—5.III.1973), la care vom participa și noi, va însemna un debut în acest sens. De altfel și Cannes-ul s-a reprofilat pe „under 21", legătura organică între „under 21" și „under 23" va motiva toate acțiunile noastre și nu vom face nici un rabat la niște principii în consecință, numai de dragul performanței în sine.

— Practic, ce s-a întreprins cu primul nostru lot de acest fel?

— Am convocat 18 jucători, pe care i-am folosit, de curînd, la Oltenița, cu divizionara B, S.N.O. S-a jucat peste nivelul așteptat, tinerii fotbaliști impresionînd prin tehnicitate, receptivitate la indicații tactice, putere de angajament și gabarit. Dintre ei, Mureșan („U" Cluj), Anghel (Steagul roșu), Ciocîrlan (Universitatea Craiova) și Eftimescu (Dinamo București) au demonstrat că eventuala lor promovare la „tineret" ar fi un lucru perfect posibil. De altfel, accepția de anticameră, legătura organică între „under 21" și „under 23" va motiva toate acțiunile noastre și nu vom face nici un rabat la niște principii în consecință, numai de dragul performanței în sine.

Ion CUPEN

„LA NOI, SPIRITUL COLECTIV COMPENSEAZĂ LIPSA VALORILOR INDIVIDUALE"

— Discuție cu Marius Bretan, căpitanul echipei C. F. R. Cluj —

Acest fotbalist harnic și modest și-a făcut întotdeauna datoria în teren. N-a avut scînteia aceea care să cucerească tribuna. Poate că nici fizicul nu l-a ajutat „să îa ochiul" spectatorului. Iar cînd echipa sa lupta din răsputeri ca să scape de locurile codașe ale clasamentului, nimănui nu-i prea ardea să facă din Marius Bretan un subiect aparte.

Dar azi? În acest sezon, feroviarii clujeni s-au lansat spre locurile de frunte ale clasamentului și, spre surprinderea tuturor, sînt o revelație a sezonului. Căpitanul feroviarilor din orașul de pe Someș s-a dovedit a fi unul dintre cei mai buni jucători. Așadar, e momentul pentru un dialog cu **MARIUS BRETAN**, despre el și despre C.F.R.

— Se pare că ai ajuns la forma cea mai bună, acum cînd pentru dumneata nu mai e vorba de prima tinerețe.

— Cînd C.F.R. era amenințată cu retrogradarea, unii spuneau, chiar, că sînt cam bătrîn. Dar, iată, și la 30 de ani (n.n. i-a împlinit la 7 septembrie), se poate juca. Totul e să vrei.

— Care este secretul tinzîei afirmări?

— Mai întîi e vorba, poate, de o nesansă în cazul meu. M-am născut la Cîmpia Turzii, dar am crescut la „U" Cluj. Aici, însă, nu prea am avut ocazia să mă remarc. Poate că s-a așteptat de la mine prea mult într-un timp scurt.

— Acum, parcă ești la C.F.R. de cînd lumea. Și joci bine. E vorba de o ambiție?

— S-ar putea. Mi-a părut rău atunci, în 1967, că plec din atmosfera excelentă care exista la „U", că mă despart de niște admirabili colegi ca dr. Georgescu, Marcu, Suciu, Ivansuc.

— Acum iubești echipa feroviară?

— Chiar cu patimă. M-am legat foarte mult de această formație modestă, deși la început mi-a fost greu să mă integrez în rîndurile ei. Poate și din cauza firii mele, mai retrase.

— Cărui fapt se datorează schimbarea în bine a echipei?

— În primul rînd, cred că e vorba de o maturizare a jucătorilor săi. Apoi, o intensă muncă de pregătire, făcută în perioada de iarnă, de ale cărei acumulări ai nevoie un an întreg. La C.F.R. există un nucleu bun, o atmosferă de lucru corespunzătoare.

— Este echipa feroviarilor clujeni atît de disciplinată cum se vorbește?

— Fără îndoială că da. Comisia de disciplină a federației nu prea ne cunoaște la față. Pe arbitri i-am lăsat întotdeauna să-și facă datoria, chiar dacă uneori am fost nemulțumiți de vreo decizie. Am căutat să ne apărăm șansele corect.

— E vorba de o disciplină impusă de antrenori, cumva?

— Conducerea tehnică s-a interesat în primul rînd de programul de lucru, de respectarea lui. Viața din afara stadionului, mai bine zis rostul ei, i-a interesat pe jucători. Fiecare știe ce are de făcut. E o disciplină liber consimțită. În echipa noastră sînt trei ingineri (n.n. — M. Bretan, Dragomir, Adam) la care l-aș adăuga și pe fratele meu, Sorin, plecat acum să-și satisfacă stagiul militar. Roman și Szőke sînt economiști, Gadja, Petrescu, Vișan și Lupu — studenți, iar alții sînt maiștri sau elevi la școala de maiștri.

— Numai ambiția a adus-o pe C.F.R. aici unde se află acum?

— Ambiția este unul din atuurile noastre. Colegii mei au crescut și ca valoare, de pildă, Lupu sau Țegean. Cojocaru s-a stabilizat la o formă mai aproape de ceea ce poate da. C.F.R. are azi o echipă omogenă, cu o tactică corespunzătoare valorii lotului, cu o structură de echipă. Nu se mai fac căutări de la o etapă la alta. Lipsa valorilor individuale e compensată de spiritul colectiv.

— Cum a fost primit Adam în echipa dv?

— Cu multă bucurie și căldură. De fapt, Adam a venit între niște foști colegi și prieteni. Cu mulți dintre noi jucase la „U". Adam e un jucător cu un profil moral excepțional, cu o conduită model.

— Ce poate aștepta publicul de la C.F.R.?

— Un fotbal cît mai bun, desigur, e ideal. Ne străduim s-o facem, după puteri, dar nu cu siguranță că vom juca sub puterile noastre. Echipa are azi condiții materiale mult mai bune ca în anii trecuți, simte căldura unui public apropiat. Sperăm să încheiem acest tur de campionat pe un loc bun, iar la primăvară vom vedea. Știm din experiența de anul trecut ce înseamnă să faci o pregătire corespunzătoare în perioada de iarnă. Munca de atunci, din iarna trecută, ne-a adus aici unde sîntem. Și nu uităm acest lucru.

★

F.C. Argeș și C.F.R. Cluj se pregăteau să iasă la încălzire. Am încheiat, deci, și dialogul cu Marius Bretan. Peste cîteva minute, el avea să fie unul dintre cei mai bun jucători de pe teren. A vrut parcă să ne convingă prin fapte de cele spuse cu cîteva minute mai înainte.

Constantin ALEXE

FINALA CAMPIONATULUI NAȚIONAL SĂTESC DE TRÎNTĂ

IAȘI, 9 (Prin telefon de la trimisul nostru).

Finala campionatului național sătesc de trîntă a devenit, sub multe aspecte, unul dintre punctele de referință ale sportului de la sate. Avînd ca față premergătoare „Cupa tineretului de la sate", această a treia finală, găzduită de Sala sporturilor din localitate, s-a adresat de-a lungul a cîteva luni multor mii de locuitori ai așezărilor rurale de pe tot cuprinsul țării. Dintre aceștia, cîștigătorii județeni la fiecare categorie de greutate (cîte 6 reprezentanți, deci, din fiecare județ) au căutat să se prezinte la Iași cît mai bine pregătiți pentru a urca treptele ierarhiei celor mai voinici oameni din țară. Aspiră la tricourile de campioni 240 de finaliști între 16 și 40 de ani. Ei vor susține, de-a lungul celor trei zile de întreceri (avînd în vedere și recalificările) aproape 500 de întîlniri.

Să începem însă a sintetiza aceste finale. În primul rînd, trebuie menționat cadrul organizatoric adecvat asigurat de secția sport a C.C. al U.T.C. acestor întreceri încheiate celei de a 25-a aniversări a Republicii. O propagandă susținută a făcut ca încă din prima zi, tribunele Sălii sporturilor să fie arhipline, mai ales cu elevi de la diferite unități școlare din Iași. Am remarcat, de asemenea, faptul că meciurile sînt conduse de arbitri calificați din corpul de specialiști ai F. R. Lupte sau de către sportivi de performanță. Tot la acest capitol semnalăm aportul studenților anului I al Facultății de educație fizică din Iași, care au fost cooptați printre oficialii competiției.

Întîlnirile au evidențiat, încă din primele tururi, ambiția și buna pregătire a tuturor concurenților care ne-au impresionat, deseori, prin multitudinea procedeelor tehnice cunoscute.

Întrecerile iau sfîrșit astăzi, cu meciurile din cadrul tururilor finale, cînd vor fi cunoscuți noii campioni.

Radu TIMOFTE

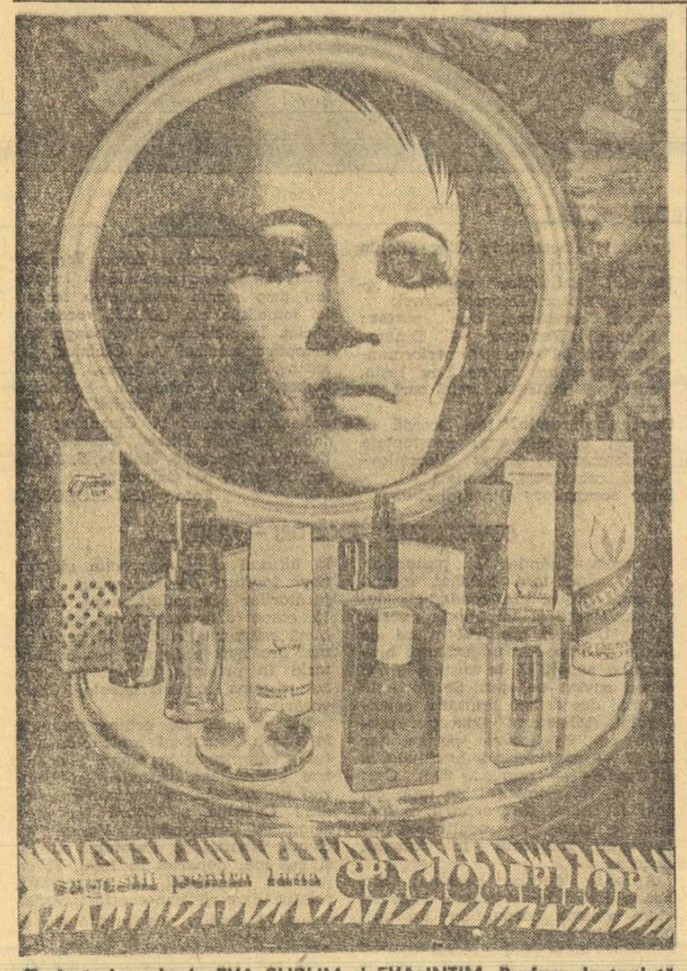

● Apă de colonie EVA SUBLIM și EVA INTIM. Parfum de toaletă MIRAJ ● Pudre compacte ● Apă de toaletă BOB ● Apă de toaletă FEMINA ● Cremă pentru mîini CATIFELIN ● Caseta ADAM ● Apă de colonie FARMEC LUX

NOTAȚII LA ISTORICUL SEMICENTENARULUI INSTITUTULUI DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Prof. univ. dr. LEON TEODORESCU

Rector al I. E. F. S., vicepreședinte al C. N. E. F. S.

Anul acesta, la 1 decembrie, s-au împlinit 50 de ani de existență a Institutului de educație fizică și sport.

Pentru cei prezenți azi în institut — corp didactic și studenți — ca și pentru toți aceia care de-a lungul acestei jumătăți de veac au pregătit generații de specialiști în cadrul catedrelor, pentru actualii specialiști formați în laboratoarele, sălile și terenurile de sport, pe băncile acestui înalt for de cultură de specialitate, aniversarea semicentenarului I.E.F.S. constituie un fericit prilej de retrospectivă asupra drumului parcurs în cele cinci decenii și, totodată, de a privi cu răspundere sarcinile importante ce revin institutului în perioada care urmează.

Institutul de educație fizică și sport a luat ființă în condițiile în care în țara noastră existau numai încercări timide de organizare a învățămîntului pentru pregătirea profesorilor și instructorilor de educație fizică.

Răspunzînd unei cerințe obiective, rezultate din stadiul de dezvoltare a activității de educație fizică din școli, licee și armată, care se aflau în plin proces de căutări pentru rezolvarea problemei pregătirii fizice a tinerilor de care se ocupau, în luna decembrie a anului 1922 lua ființă, pe Dealul Spirii, Institutul Național de Educație Fizică, în cadrul Oficiului Național de Educație Fizică, înființat nu mult înainte, ca formă de stat a organizării educației fizice și sportului în țara noastră. La deschiderea cursurilor participau numai 14 studenți...

Prin Legea educației fizice, promulgată la 15 iunie 1923, se marca începerea unei etape noi în istoria educației fizice din România, încercîndu-se punerea bazelor științifice acestei activități.

Ceea ce este de remarcat — și ne mîndrim cu aceasta — este faptul că institutul de pregătire a cadrelor necesare predării educației fizice se numără printre primele din Europa și chiar din lume, dovedind înțelegerea pentru o activitate științifică, în limitele impuse de dezvoltarea științelor pedagogice în țara noastră în etapa respectivă.

Este semnificativ de amintit faptul că, în anul 1928, în Franța un deputat a interpelat pe ministrul instrucțiunii publice asupra datei la care se va înființa o școală superioară pentru pregătirea profesorilor de educație fizică, avînd ca element de referință și argumentare România, care a înființat o astfel de școală încă din 1922.

Inițiatorul, organizatorul și primul rector al Institutului Național de Educație Fizică a fost Virgil Bădulescu. Om al epocii sale, personalitate marcantă, cu excepționale calități de organizator și animator, dar și cu lipsurile conceptuale inerente formației sale militare și tributar temperamentului său, el a avut contribuții remarcabile la modernizarea educației fizice românești în armată, la organizarea și institutionalizarea educației fizice pe linie de stat (O.N.E.F.).

I.N.E.F.-ul era organizat după modelul „Școlii centrale de gimnastică" din Stockholm, școală în care făcuse specializarea Virgil Bădulescu.

Conceptual, conținutul învățămîntului practic a fost axat pe sistemul suedez de gimnastică, completat cu: atletism, scrimă, box, jiu-jitsu (judo), dansuri populare, gimnastică ritmică (numai studentele), unele jocuri sportive (introduse mult mai tîrziu), gimnastică medicală, practică pedagogică; pregătirea teoretico-științifică cuprindea: gimnastică, istoria educației fizice (supradimensionată), teoria și organizarea educației fizice, anatomia, fiziologia, igiena, mecanica, statistica, pedagogia și psihologia.

Acest plan de învățămînt nu a suferit modificări esențiale pînă în anul universitar 1948—1949, an universitar care marchează începutul perioadei de reconstrucție și construcție a ceea ce reprezintă astăzi I.E.F.S.

Lipsit aproape total de sprijinul material al oficialităților, fără baze și instalații sportive, fără laboratoare, institutul a rezistat, s-a dezvoltat și și-a consolidat conținutul învățămîntului, așezîndu-l pe baze științifice tot mai realiste.

Un sfert de veac de... vicisitudini, dar și de satisfacția unor mari împliniri, pentru perioada respectivă. Institutul a pregătit de atunci specialiști cu calificare superioară în domeniul educației fizice, a introdus cercetarea științifică de specialitate, a generalizat pe plan național-școlar sistemul suedez de educație fizică, axat pe gimnastică, ceea ce reprezenta „modernul", „științificul" în etapa respectivă, contribuind la introducerea și răspîndirea în țară, situîndu-se printre promotori, a unor discipline sportive ca: baschetul, voleiul, boxul, gimnastica ritmică, gimnastica medicală. Tot el a „descoperit" litoralul românesc în anul 1926, prin organizarea anuală a cursurilor de înot pentru studenți, tabere pentru „amatori" și prin construcții de baze sportive la Eforie (sală și terenuri de sport, bazin de înot, poligon de tir), a editat și răspîndit în țară și în străinătate „Analele Educației Fizice", prima revistă științifică de specialitate din țara noastră.

Realizările remarcabile s-au datorat competenței, hărniciei, entuziasmului și credinței în nobila idee a necesității educării fizice și sportive a tineretului, a întregului popor român, idee nobilă servită în cadrul institutului — în calitate de profesori — de nume ilustre ale științei românești.

Drumul deschis de Virgil Bădulescu (rector 1922—1930) a fost urmat în continuare de prof. dr. Francisc Rainer (rector în 1930), prof. Constantin Kiriței, savantul de notorietate mondială, acad. Octav Onicescu (rector 1930—1938), prof. dr. C. Michailescu (rector 1938—1941 și 1944), prof. dr. doc. Horia Dumitrescu (rector 1942—1944 și 1944—1946), prof. dr. doc. Leonida Alexiu (rector 1946—1948), prof. dr. doc. Gheorghe Zapan, prof. dr. doc. Iacob Mihăilă, prof. dr. R. Olinescu, prof. dr. Gh. Tătăranu, prof. dr. doc. Adrian Ionescu, prof. dr. doc. Anghel Manolache, prof. dr. doc. Florian Ulmeanu și eminentul său dascăl prof. univ. Virgil Roșală.

Perioada construcției și reconstrucției socialiste a învățămîntului superior în domeniul educației fizice și sportului începe o dată cu memorabilele cuceriri ale poporului român sub conducerea partidului.

Începe era marilor înfăptuiri ancorate plenar și ferm în realizarea pe plan conceptual și practic a politicii științifice a partidului în activitatea de educație fizică și sport.

Cinstit de partid cu investitura formării de cadre cu cea mai înaltă calificare în domeniul educației fizice și sportului, domeniu aparținînd culturii naționale și universale, institutul condus, îndrumat și sprijinit de către P.C.R. — începe un viguros proces de construcție și reconstrucție socialistă a lui însuși; se reconstruiesc și se construiesc concepte și concepții, planuri și programe de învățămînt, discipline științifice și practico-metodice, cadre didactice vechi și noi și mai ales „studenți noi". Construcția și reconstrucția începută încorporează tradițiile sănătoase ale precursorilor, ținînd seamă de realitățile, necesitățile, dar și de perspectivele educației fizice și sportului ale societății noi, socialiste, care începea să se edifice în patria noastră.

Devenită un bun al întregului popor, declarată apoi prin lege, activitatea de educație fizică și sport din țara noastră, activitate de interes național, avea și are nevoie de specialiști. Cu toate aceste eforturi, pînă în 1948 — într-un sfert de secol — institutul pregătise numai 750 de absolvenți!

Răspunzînd cu elan sarcinii încredințate de partid de a forma cît mai mulți profesori, antrenori și alți specialiști cu înaltă calificare, în institut se acționează energic. Crește numărul studenților de la mai puțin de 100, la aproape 900; se înființează și cursuri fără frecvență (1950), crește numărul studenților la aproape 2 000; sportul românesc de masă și de performanță se dezvoltă vertiginos și multilateral. În planurile de învățămînt ale institutului sînt introduse 15 discipline noi, discipline olimpice, jocuri sportive de largă răspîndire, sporturi aplicative.

Educația fizică și sportivă a tineretului, a întregului popor trebuie să se dezvolte și să se practice pe baze științifice; în planul de învățămînt apar discipline științifice noi, specializate: biomecanica, fiziologia educației fizice și sporturilor, psihologia educației fizice și sporturilor, biochimia, medicina educației fizice; se introduce și se dezvoltă cercetarea științifico-metodică la toate cadrele și toate catedrele.

România populară și socialistă începe să se afirme în sportul internațional, valorificînd talentul și aptitudinile sportive remarcabile ale tinerilor noștri. Sportul de performanță avea nevoie de antrenori de înaltă calificare. În acest sens, se introduc, încă din anul 1950, cursurile de specializare într-o ramură de sport, specializare care extinde aria de activitate și respectiv profilul absolvenților institutului.

Sportul de performanță avea nevoie și de sportivi valoroși, pe vechea tradiție a S.S.U.E.F. (Societatea Sportivă Universitară de Educație Fizică). Se înființează în 1949 și se dezvoltă clubul sportiv al institutului, club în care s-au pregătit și se pregătesc sute de sportivi fruntași, mulți dintre ei deținători de medalii olimpice, de titluri de campioni și recordmeni mondiali, europeni și naționali, sportivi care salută și se îmbărbătează în lupta sportivă prin tradiționalul: „I.E.F.S.—Ura!"

Din complexa și variata activitate științifică și formativă a institutului, reieșea necesitatea unor specialiști — cadre universitare — de cea mai înaltă calificare, la nivelul dezvoltării pe plan mondial a domeniului. Celor mai puțin de douăzeci de cadre ale A.N.E.F.-ului, li s-au adăugat peste o sută de cadre tinere și, în paralel cu formarea viitorilor absolvenți, s-a desfășurat și procesul de selecționare, formare și autoformare a noilor cadre ale institutului. Au fost chemați absolvenți ai institutului, care în același timp erau sportivi reputați, cu aptitudini pedagogice și de cercetători, admirați și iubiți de masa de studenți, au fost chemați și au venit tineri specialiști în științele biologice și psihopedagogice, care și ei erau cunoscuți prin performanțele sportive realizate.

Așa a început asaltul tineresc al științei educației fizice și sportului: cu studenți tineri, cu cadre tinere angajate într-un proces comun formativ, și totodată de autoformare. O nouă generație de sportivi, tineri atunci, și în plină maturitate creatoare astăzi, și-a început activitatea. Menționăm printre aceștia pe specialiștii reputați nu numai în țară, dar și peste hotare, cum au fost regretații Zeno Dragomir, Nicolae Roșculeț și Iosif Sîrbu și cum sînt Laurențiu Bran, Adina Stroescu, Constantin Herold, Ion Sicloyan, Ion Kunst-Ghermănescu, Nicolae Dumitrescu, Miron Georgescu, Andrei Demeter, Nicolae Murafa, Mihai Epuran, Vasoul Popovici, Elena Jianu, Eustațiu Mărgărit, Nicolae Pădureanu, Ștefan Roman și mulți alții. Foști campioni, recordmeni, maeștri și maeștri emeriți ai sportului care — alături și învățînd de la experimentații Virgil Roșală, Florin Ulmeanu și de la cel recent dispărutul Adrian Ionescu — cinstesc, prin rezultatele muncii lor, încrederea acordată de partid de a construi și reconstrui învățămîntul superior de educație fizică și sport.

La înfăptuirea măreților realizări ale partidului, statului și poporului român, reflectate etapă de etapă și în dezvoltarea culturii, educației fizice și sportive, înfăptuiri care au solicitat eforturi intense și dăruire, institutul a răspuns prezent!

Studenții I.E.F.S., conștienți de necesitatea unei pregătiri cît mai bune, muncesc cu sîrguință în sălile de cursuri și de seminar, în laboratoare, în bibliotecă și pe stadion, pentru a deveni specialiști cu înaltă calificare, intelectuali care predau educația fizică și sportivă: sînt studenți-cetățeni, curajoși și înflăcărați patrioți aflați în primele rînduri în lupta pentru a stăvili proporțiile și urmările unor grele încercări prin care a trecut țara și poporul. Sînt studenți care, pe schiuri, în timpul marelui viscol, au aprovizionat cu făină și pîine populația Capitalei, aceiași care au înfăptuit adevărate acte de eroism în lupta cu stihia inundațiilor, pentru salvarea recoltei din Insula mare a Brăilei, aceiași care spărgînd stînca masivului Paring și economisind pește un milion de lei își construiesc la o altitudine de aproape 2 000 m, baza pentru pregătirea lor în sporturile de iarnă.

Așa s-a înființat, a crescut și s-a dezvoltat Institutul de educație fizică și sport, lăcaș de cultură, educație fizică și sportivă, al cărui semicentenar îl sărbătorim în anul al XXV-lea al Republicii, an de cotitură al societății și națiunii române socialiste angajate plenar în construirea și cucerirea unor trepte mereu mai înalte ale bunăstării, culturii și civilizației, an în care întregul popor, la chemarea partidului, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, înfăptuiește Hotărîrile Congresului al X-lea și ale Conferinței Naționale a P.C.R., luptînd și muncind pentru realizarea cincinalului în patru ani și jumătate.

În anul semicentenarului, I.E.F.S. are două facultăți, 2 300 de studenți și 200 de cadre didactice; pe lîngă institut funcționează trei cluburi sportive studențești fruntașe I.E.F.S., Clubul atletic universitar și Clubul nautic universitar; a crescut aria relațiilor pe plan internațional în cercetarea științifică fundamentală și aplicativă de specialitate, cum sînt cele din: fiziologia nervoasă, biomecanică, controlul medico-sportiv, cultura fizică medicală, psihologia sportivă, teoria și metodica educației fizice, antrenamentul sportiv, terminologia sportivă, educația sportivă. Institutul a creat unele concepte metodice originale, unele cu caracter de „școală" (în jocuri sportive, sporturi nautice, schi etc.) și mai ales în domeniul educației fizice școlare, în care institutul a fost permanent promotorul a ceea ce este nou și modern.

Coroborarea obiectivelor planurilor de învățămînt și a programelor generale ale învățămîntului superior și ale activității de educație fizică și sport cu sarcinile mișcării sportive a constituit și constituie principala preocupare a catedrelor de specialitate. Acestui spirit novator al învățămîntului îi aderă și institutul nostru, ale cărui cadre didactice sînt pe deplin receptive.

Activitatea din noul an universitar 1972—1973 reprezintă o etapă calitativ nouă, superioară, consecință a sarcinilor trasate de Conferința Națională a Partidului Comunist Român din 19—21 iulie a.c., cu implicații asupra învățămîntului, care este una dintre cele mai importante activități de formare a omului, a cadrelor necesare edificării socialismului.

Aplicarea măsurilor politico-educative prevăzute în programul P.C.R. de ridicare a constituției socialiste, a hotărîrilor Conferinței Naționale a P.C.R., constituie o bază fermă de situare a învățămîntului universitar pe o treaptă calitativ superioară.

Mesajul adresat acum, cu prilejul jubileului semicentenar, cadrelor didactice și studenților Institutului de educație fizică și sport de către tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU este pentru noi toți o deosebită cinste. **Trăim un sentiment de justificată mîndrie, dar în același timp sîntem conștienți de marea răspundere pe care o avem în creșterea unui tineret sănătos, cult, bine dezvoltat multilateral.** Cuvîntul conducătorului nostru iubit va fi un far călăuzitor în activitatea noastră și ne vom strădui din toate puterile să îndeplinim cît mai curînd nobilul său îndemn exprimat în mesaj: **„Nu mă îndoiesc că sărbătorirea semicentenarului institutului va constitui pentru dumneavoastră toți un imbold de a munci și mai stăruitor pentru a răspunde cît mai bine înaltelor exigențe pe care partidul, societatea noastră le pune în fața școlii românești, a învățămîntului de toate gradele, a tuturor acelora care răspund de instruirea și educarea tinerelor generații care vor prelua și duce victorios mai departe făclia socialismului și comunismului pe pămîntul României".**

Ne vom angaja ferm în efortul unanim al poporului român de a accelera procesul de dezvoltare multilaterală al scumpei noastre patrii, efort concretizat în angajamentul de îndeplinire a actualului plan cincinal în patru ani și jumătate.

Acest angajament luat de întregul popor român mobilizează deopotrivă cadrele didactice și studenții Institutului de educație fizică și sport la valorificarea maximă a capacităților de care dispun în exercitarea nobilei lor profesiuni de educare fizică și sportivă a tineretului. Prin acest angajament, ei răspund sarcinii învățămîntului superior trasată de tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea rostită la Cluj, cu ocazia inaugurării noului an universitar, aceea de a pregăti un tineret care să corespundă cerințelor societății, atît din punct de vedere al cunoștințelor de specialitate, cît și din punct de vedere politic, ideologic, „care să poată duce în mod sigur înainte cuceririle înaintașilor, să ridice pe noi culmi civilizația socialistă, să asigure viitorul luminos al patriei noastre".

LA „CONSTRUCTORUL": O DIMINEAȚĂ CU 160 DE JUNIORI

(Urmare din pag. 1)

li mai fuseseră rezervate încă trei poziții de la ora 6 dimineața și de mai multe ori în timpul serii (21—22,30), în timp ce echipe de seniori aveau la dispoziție ore rezonabile de pregătire. Asupra acestui punct credem că tovarășii din conducerea clubului ar putea reveni și acorda unele concesii — justificate — micilor handbaliști de la Școala sportivă 2.

La ora 7,30 a început antrenamentul secției de baschet-junioare a clubului gazdă, la care, sub conducerea atentă a tînărului profesor **Gheorghe Petreanu**, participau 20 de sportive. O lecție bine organizată, urmînd o linie metodică riguros stabilită și desfășurată în condiții optime pînă la ora indicată de program: 9,00. Din acest moment, graficul sălii ne indica începerea antrenamentului secției de volei a Școlii sportive 1 dar, spre mirarea noastră, locul voleibaliștilor a fost luat de 3—4 baschetbaliști, care nu prea arătau a juniori și despre care aveam să aflăm puțin mai tîrziu că sînt componenți ai divizionarei A, Voința București. Punctual, antrenorul lor, prof. **Mircea Vasilescu**, a început pregătirea cu cei patru baschetbaliști, pînă la ora 10 numărul echipierilor Voinței ajungînd între timp la... 6! S-a lucrat la un singur panou (deci jumătate din sală a fost liberă pînă la ora 10) și nu ne-am fi oprit asupra acestui fapt, dacă în același timp 20 de fetițe de la Școala sportivă nr. 2 n-ar fi făcut antrenament afară, în frig, pentru simplul motiv că grupa lor nu dispunea de ore în sală.

Pentru a nu trece cu vederea nici neconcordanța orarului sălii cu antrenamentul efectuat, ne-am adresat profesorului M. Vasilescu, întrebîndu-l cum a obținut poziția din acea dimineață. Astfel am aflat că antrenorul voleibaliștilor de la Școala sportivă 1 era în concediu (fapt confirmat ulterior și de directorul școlii) și că Voința plătise chiria sălii pentru orele rămase... libere.

Conform tarifului afișat la „Constructorul", o oră de baschet în sală costă 165 de lei, deci la o oră și jumătate revin aproape 250 de lei. Cît costă, însă, antrenamentul pe o... jumătate de sală și cine suportă diferența? Iată o socoteală pe care ar trebui s-o facă clubul Voința...

În sfîrșit, ultimul antrenament al dimineții, prelungit pînă la ora prînzului, avea să confirme din nou interesul catedrei de handbal a Școlii sportive 2, numărul copiilor veniți ridicîndu-se acum la aproape 30, împărțiți pe patru grupe. O surpriză plăcută pentru noi a fost și vizita inopinată a directorului școlii, prof. **Constantin Popescu**, care întreprindea în acea dimineață un raid-anchetă la antrenamentele tuturor secțiilor.

La ora prînzului, cînd sala a rămas pustie — din motive obiective — pentru cîteva ceasuri, ne-am oprit la arena de popice aflată în vecinătate și care stătuse nefolosită de dimineață și pînă atunci. La nedumerirea noastră privind lipsa de activitate din această modernă arenă, administratorul complexului sportiv Constructorul, tov. **Gheorghe Nenciu**, ne-a spus: **„Nici nu prea sînt cereri de închiriere, dar nici nu prea închiriem arena. E doar o arenă de competiție..."** Pentru informare, ne-am uitat și la tariful de închiriere: „25 de lei — o pistă, fără ridicători".

★

În urma acestei dimineți, petrecute în sala Constructorul din Capitală, am tras mai multe concluzii, dintre care cea mai importantă ni se pare a fi preocuparea încă insuficientă a clubului beneficiar pentru folosirea intensivă a complexului sportiv acoperit. E adevărat, la formarea acestei păreri au avut o contribuție însemnată baschetbaliștii de la Voința și toți acei amatori de popice care se plîng că n-au arene, dar poate că nici clubul Constructorul nu și-a popularizat îndeajuns frumoasa bază de care dispune.

ANUNȚ

Școala sportivă „Energia" București comunică pe această cale mutarea sediului în str. Barbu Văcărescu nr. 1, sector 2 (Clubul sportiv Dinamo)

Unde mergem?

BASCHET: Sala Giulești, ora 9: Rapid — Universitatea Timișoara (fA); sala Dinamo, de la ora 10: Voința — Universitatea Cluj (fA), I.C.H.F. — Academia Militară (mA).

FOTBAL: Stadionul „23 August", ora 14: Steaua — Petrolul (Divizia A); stadionul Republicii, ora 14: Sportul studențesc — C.F.R. Cluj (Divizia A); stadionul Politehnica, ora 10: Sportul studențesc — C.F.R. Cluj (tineret-rezerve); stadionul Ghencea, ora 10: Steaua — Petrolul (tineret-rezerve).

POPICE: Arena Constructorul, ora 8: Constructorul București — Voința București; arena de la Clubul Uzinelor „Republica": Gloria București — Constructorul Galați; arena Giulești: Rapid București — Ruimentul Brașov (locul schimburilor 4—6), meciuri masculine din campionatul diviziei A.

SCRIMĂ: Sala Floreasca II, ora 8.30: „Cupa Speranțelor".

TIR: Poligonul Dinamo, ora 8: întreceri în cadrul „Cupei Olimpia" la pistol cu aer comprimat.

VOLEI: Sala Giulești, de la ora 10.30: Steaua — Universitatea Cluj (Am); Electra — Universitatea Craiova (Am), Aurora — Locomotiva (Bm); sala Progresul, ora 9: Progresul — Politehnica Galați (Am).

RUGBY: Stadionul Olimpia, ora 10: Dinamo — Farul Constanța, stadionul Ghencea, ora 10: Steaua — C.S.M. Sibiu; teren Vulcan, ora 11: Vulcan — Precizia Săcele.

CITITORI!

Citind cu regularitate presa, vă informați asupra evenimentelor importante din țară și de peste hotare.

Avînd abonamente pe întreg anul, vă asigurați continuitatea primirii publicațiilor preferate.

Abonamentele se primesc de către toate unitățile P.T.T.R., precum și de factorii poștali și difuzorii de presă.